

Warszawa, 10 sierpnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21706.

Kl. 36 c, 9/12.

Société de Dietrich & Cie
(Niederbronn, Francja).

Sposób łączenia ogniw radiatorów do centralnego ogrzewania, wykonanych z metalu przez tłoczenie.

Zgłoszono 24 listopada 1933 r.

Udzielono 22 czerwca 1935 r.

Pierwszeństwo: 25 listopada 1932 r. dla zastrz. 1—3; 13 czerwca 1933 r. dla zastrz. 4—6 (Czechosłowacja).

W radiatorach centralnego ogrzewania, wytłaczanych z metalu, np. z blachy stalowej, poszczególne ogniwa łączy się zwykle przez ześrubowywanie lub spawanie. W pierwszym przypadku potrzebne są wkrętki, których wyrób jest drogi, oraz uszczelki między różnymi częściami złączy. Spawanie jest także drogie i sprawia trudności.

Sposób według wynalazku usuwa te niedogodności. Według wynalazku rozwalcuje się nasady kołnierzowe dwóch sąsiednich ogniw radiatora w nasuniętych na nie tulejach, które wtedy łączą ogniwa i zapewniają pożądany odstęp między dwoma ogniwami.

Rysunek przedstawia w przekrojach po-

dłużnych dwa przykłady wykonania radiatora sposobem według wynalazku.

Według fig. 1 na każdej połówce ogniwa 1 radiatora, wytłoczonego z blachy stalowej, jest wykonana nasada kołnierzowa 2; obydwie połówki są połączone w zwykły sposób, np. przez spawanie elektrycznością. W nasadach kołnierzowych każdego ogniwa jest umieszczona jak zwykle w celu wzmocnienia tuleja 3 z otworami 4 do przepływu czynnika grzeijnego. W grzejnikach o mniejszych rozmiarach lub w grzejnikach, w których same nasady kołnierzowe są dostatecznie mocne, można nie stosować tulej wzmacniających.

W celu połączenia dwóch sąsiednich o-

gniw. wprowadza się ich przeciwległe nasady kołnierzowe do wspólnej tulei 5 i w niej rozwalcowuje. W tym celu tuleje zewnętrzne posiadają wewnątrz rowki 6, które są rozmieszczone w odpowiednich odstępach i do których wtłacza się nasady kołnierzowe 2 względnie także tuleje wzmacniające 3.

Łączenie dwóch ogniw przez rozwalcowywanie ich nasad kołnierzowych w tulejach może się odbywać także według fig. 2 w ten sposób, że kołnierze 2 dwóch sąsiednich ogniw o różnej średnicy wsuwa się najpierw jeden w drugi, a potem rozwalcowuje je we wspólnym rowku tulei zewnętrznej. W tym przypadku tuleje wzmacniające są także zbędne, gdyż bez nich osiąga się, przez skrócenie zewnętrznej tulei o połowę, znaczne zaoszczędzenie materiału, a przytem dobre uszczelnienie.

Oczywiście można tę wprawdzie dość krótką tuleję zewnętrzną zaopatrzyć także w dwa lub większą liczbę rowków, gdyby pojedynczy rowek nie dał wystarczającego uszczelnienia.

Tuleje uszczelniające według fig. 1 mogą być także razem z wsuniętymi w nie nasadami kołnierzowymi rozwalcowane w rowku 6 tulei 2.

Wolny brzeg wewnętrznej nasady kołnierzowej jednego ogniwa (fig. 2) może być, w celu powiększenia uszczelnienia złącza, zawinięty na zagięcie nasady sąsiedniego ogniwa.

Do radjatorów o większych rozmiarach można powyższy proces łączenia stosować także razem z łączeniem przez ześrubowywanie, np. w ten sposób, że kilka ogniw łą-

czy się w grupę przez rozwalcowywanie, a poszczególne grupy łączy przez ześrubowywanie, tworząc radjator.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób łączenia ogniw radjatorów do centralnego ogrzewania, wykonanych z metalu przez tłoczenie, znamieny tem, że dwie wytłoczone nasady kołnierzowe dwóch sąsiednich ogniw rozwalcowuje się w nasuniętej na nie tulei.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że tuleje (3), wzmacniające nasady kołnierzowe, rozwalcowuje się jednocześnie z kołnierzami.

3. Sposób według zastrz. 1 — 2, znamieny tem, że nasady kołnierzowe ogniw oraz tuleje wzmacniające wtłacza się w rowki, które tuleja zewnętrzna posiada na swej ścianie wewnętrznej.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że nasady kołnierzowe dwóch sąsiednich ogniw wsuwa się jedna w drugą.

5. Sposób według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że wsunięte jedna w drugą nasady dwóch sąsiednich ogniw rozwalcowuje się wspólnie w rowku pierścieniowym tulei zewnętrznej.

6. Sposób według zastrz. 4 — 5, znamieny tem, że wolny brzeg wewnętrznej nasady kołnierzowej zagina się na zagięcie zewnętrznej nasady sąsiedniego ogniwa.

Société de Dietrich & Cie.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig-1

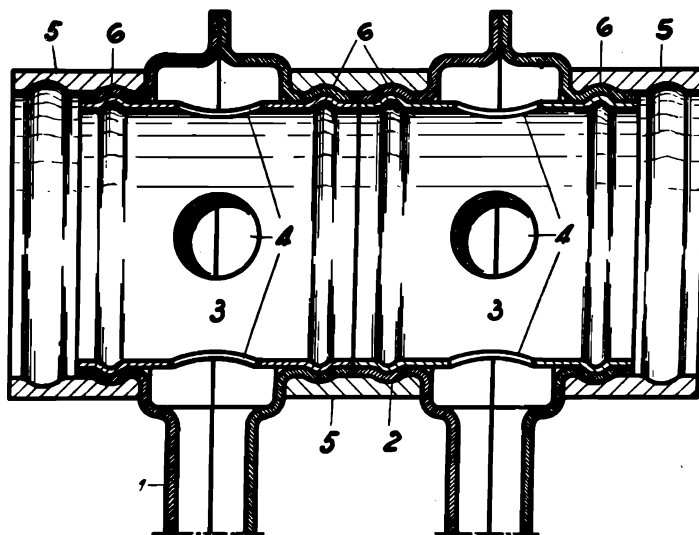

Fig-2

